ഫെബ്രുവരി 1

നിങ്ങൾ വലത്തോട്ടോ ഇടത്തോട്ടോ തിരിയുമ്പോൾ; വഴി ഇതാകുന്നു, ഇതിൽ നടന്നു കൊൾവിൻ എന്നൊരു വാക്കു പിറകിൽ നിന്നു കേൾക്കും. - **യെശ. 30 : 21**

നാം യാത്രാമദ്ധ്യേ ഏതെങ്കിലും വഴിക്കവലയിൽ - ജീവിതത്തിലെ സന്ദിഗ്ദ്ധ ഘട്ടങ്ങളിൽ - എത്തുകയും വലത്തോട്ടോ ഇടത്തോട്ടോ തിരിയേണ്ടതെന്ന് സന്ദേഹിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ശബ്ദത്തിനു ചെവികൊടുക്കുമ്പോൾ ഉടനടി നിൽക്കുകയും ശബ്ദത്തിനു ചെവികൊടുക്കുകയും വേണം. മറ്റു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ നാം ഉടനെതന്നെ കർത്താവിന്റെ വചനത്തിലേക്കു തിരിയുകയും മനസ്സിനെ കുഴക്കുന്ന വിഷയത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട ചട്ടങ്ങളെയും പ്രമാണങ്ങളെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും ധ്യാനപൂർവ്വം പരിശോധിച്ചു കർത്തൃഹിതം മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും അവന്റെ ആത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെടാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യണം. മനസ്സിനെ സ്നേഹത്തിന്റെയും കീഴ്വഴക്കത്തിന്റെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും പാതയിലേക്ക് എത്തിക്കണം. - (R 1753:2) **(യിരെ.6:16; സദൃ.16:9-17; സങ്കീ.25:9)**

ഫെബ്രുവരി 2

ജഡത്തെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കും നിശ്ചയം -

റോമ. 8 : 13

ജഡപ്രകാരം ജീവിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്ത്? വീഴ്ചഭവിച്ച മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ അഭിരുചികൾക്കും അഭിലാഷങ്ങൾക്കും അനുസരണമായും അവയോടു പൊരുത്തപ്പെട്ടും അവയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയും ജീവിക്കുക എന്നുതന്നെ. ഇതു ചെയ്യുക ഏറ്റവും എളുപ്പമാണ്. നമ്മുടെ പഴയ പ്രകൃതിയുടെ ഒഴുക്കിനു നിർമ്മത്സരം നമ്മെത്തന്നെ വിട്ടുകൊടുക്കയേ വേണ്ടു. ഇതു ചെയ്യുന്നതോടെ നാം താഴോട്ട് ഒഴുകി നീങ്ങാൻ തുടങ്ങും. ക്രമേണ പ്രവാഹത്തിന്റെ ഗതിവേഗം അടിക്കടി വർദ്ധിക്കുന്നതായും നമ്മുടെ ചെറുത്തുനില്പ് കൂടുതൽ കൂടുതൽ ദുഷ്കരമായി തീരുന്നതായും നാം മനസ്സിലാക്കും. - (R 1748:3) **2 പത്രൊ.2:9-10; ഗലാ.5:16-17**

ഫെബ്രുവരി 3

മകനേ, എന്റെ വചനങ്ങൾക്കു ശ്രദ്ധ തരിക; എന്റെ മൊഴികൾക്കു നിന്റെ ചെവി ചായ്ക്ക. അവയെ കിട്ടുന്നവർക്ക് അവ ജീവനും അവരുടെ സർവ്വദേഹ ത്തിനും സൗഖ്യവും ആകുന്നു. - സദൃ. 4 : 20, 22

മനസ്സിന് ശരീരത്തിന്മേലുളള സ്വാധീനശക്തിയെപ്പറ്റി അറിയാവുന്നവർ വിരള മാണ്. നിർമ്മലവും ശ്രേഷ്ഠവും വിശുദ്ധവുമായ വിചാരങ്ങൾ പൊതുവിൽ നമ്മുടെ മാനസികഘടനയിലും സന്മാർഗ്ഗബോധത്തിലും ഉൽക്കർഷവും ഉദാത്ത തയും വളർത്താൻ മാത്രമല്ല, ശരീരത്തിന്റെ ആരോഗ്യകരമായ പ്രവർത്തന ത്തിനും ഉപകരിക്കത്തക്ക വിധമാണ് ദൈവം നമ്മെ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. മറിച്ച്, അശുദ്ധവും അധമവും അവിശുദ്ധവുമായ ചിന്ത, പ്രവൃത്തി എന്നപോലെ, മനസ്സി നെയും ധർമ്മബോധത്തെയും നേരിട്ടു ദുഷിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, വീഴ്ചഭവിച്ച നമ്മുടെ വർഗ്ഗത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ രോഗാണുക്കളെ ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. - (R 2014:6) സങ്കീ.119:49-50

ഫെബ്രുവരി 4

എന്റെ ജനമായുള്ളോരേ, അവളുടെ പാപങ്ങളിൽ കൂട്ടാളികളാകാതെയും അവളുടെ ബാധകളിൽ ഓഹരിക്കാരാകാതെയുമിരിപ്പാൻ അവളെ വിട്ടു പോരുവിൻ - വെളി. 18 : 4

"എന്റെ ജനം" എന്ന പേരിന് യോഗ്യരായവരെല്ലാം കർത്താവിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ബാബിലോൺ വിട്ടുപോരുകയും "അവളുടെ ബാധകളിൽ പങ്കാളികളാകാതിരിക്കുകയും" ചെയ്യും. എന്തെന്നാൽ ബാബി ലോണിന്റെ യഥാർത്ഥസ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കുന്നതോടെ അവളെ വിട്ട് ഓടിപ്പോകു ന്നതിൽ അവർ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന അനുസരണം അവർ ഒരിക്കലും അവളുടെ പാപ ങ്ങളോടു മനസാ കൂറുപുലർത്തിയിരുന്നില്ല എന്നു തെളിയിക്കുന്നു. ഇന്നു പ്രകാ ശിച്ചിരിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തിൽ ബാബിലോണിനെയും അവളുടെ ദൈവദൂഷണപര മായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെയും കണ്ടതിനുശേഷവും അവളെ അംഗീകരിക്കുന്ന തായും കൂടുതലായ വെളിച്ചം ലഭിച്ചവർ എന്ന നിലയിൽ "കള"കൾക്കൊപ്പമോ അതിലേറെയോ ശിക്ഷാർഹരായും എണ്ണപ്പെടും. - (R 2553:3) കൊലൊ.1:12,13; മത്താ.4:152;കൊരി.6:4.

ഫെബ്രുവരി 5

ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമോ നിങ്ങളുടെ ശുദ്ധീകരണംതന്നെ.-1 തെസ്സ. 4 : 3

ദൈവേഷ്ടം എന്താണെന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് നാം തിരുവെഴുത്തുകളെ സമീപിക്കുമ്പോൾ ദൈവം നമ്മോടാവശ്യപ്പെടുന്ന വലിയ വേല അന്യർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനമല്ല. നമ്മിൽത്തന്നെ നടക്കേണ്ട വേലയാണ്. ആത്മസംയമനം തന്നെ. വിശ്വാസത്തിന്റെ ഭവനക്കാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ശുശ്രൂഷ, സകലമനുഷ്യരുടെയും നന്മ ലക്ഷ്യമാക്കി നടപ്പാക്കുന്ന ദേശീയവും വിദേശീയവുമായ ദൗത്യങ്ങൾ മുതലായവയെല്ലാം നമ്മിൽത്തന്നെ നടക്കേണ്ട ഈ വലിയ വേലയ്ക്കു വിധേയമായിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ അന്യരോട് എത്ര വചോവിലാസത്തോടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചാലും നമുക്കുള്ളതെല്ലാം അന്നദാനം ചെയ്താലും മഹത്തായ ഒരു ദൗത്യത്തിനുവേണ്ടി നാം രക്തസാക്ഷികളായാലും, ക്രിസ്തുവിന്റെയും ദൈവത്തിന്റെയും ആത്മാവ് അഥവാ സ്നേഹം ജീവിതത്തെ ഭരിക്കുന്ന പരമപ്രമാണമായി നമ്മിൽ രൂഢമൂലമാകാത്ത പക്ഷം ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ നാം ഒന്നുമല്ലെന്നാണ് പരിശുദ്ധാത്മനിശ്വസ്തനായി പൗലോസ് അപ്പൊസ്തൊലൻ പറയുന്നത് . - (R 2412:1) 1കൊരി.13:1 - 7;1തെസ്സ.5:14-18.

ഫെബ്രുവരി 6

കിഴക്കുനിന്നല്ല, പടിഞ്ഞാറുനിന്നല്ല, തെക്കുനിന്നുമല്ല ഉയർച്ചവരുന്നത്. ദൈവം ന്യായാധിപതിയാകുന്നു; അവൻ ഒരുത്തനെ താഴ്ത്തുകയും മറ്റൊരുത്തനെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. - സങ്കീ. 75 : 6,7

നാം കർത്താവിന് ആവശ്യവും പ്രയോജനവും ഉള്ളവർ എന്നുവരേണ്ടതിന് ഒരിക്കലും സാക്ഷാൽക്കരിക്കാൻ ആവാത്തതരത്തിലുള്ള ഉയർന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളും അഭ്യുദയകാംക്ഷയും നമുക്കുണ്ടാകാം. എന്നാൽ നാം തേടുന്ന ഉയർച്ചയും ബഹുമതിയും നമുക്കു താങ്ങാവുന്നതിലേറെയാണെന്ന് കർത്താവു കണക്കാക്കുന്നുണ്ടാകും. നമ്മുടെ നന്മയ്ക്ക് ഉതകുന്നതെന്തെന്ന് നമ്മിലും കൂടുതലായി അവനറിയാം. അതുകൊണ്ട് അവന്റെ വഴികളിൽ നാം സംതൃപ്തരായിരിക്കണമെന്ന് അവൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. നിരുത്തരവാദിത്വമെന്നല്ല ഇതിനർത്ഥം. ശ്രദ്ധയും സൂക്ഷ്മതയും അനുപേക്ഷണീയമാണ്. ഉദാസീനത പാടില്ല. ദൈവേഷ്ടം പാലിക്കുന്നതിൽ നിതാന്ത ജാഗ്രത പുലർത്തണം. എന്നാലും തടസ്സങ്ങളിൽ അക്ഷമരാകരുത്. അവഗണിക്കപ്പെടുകയും വിസ്മരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അസംതൃപ്തരാകരുത്. പടക്കളത്തിൽ പോരാടുന്നവർ മാത്രമല്ല, ഊഴം കാത്ത് പാളയത്തിൽ കഴിയുന്നവരും സേവനത്തിലാണ് എന്നും കർത്താവു തനിക്കു യുക്തമെന്ന് കാണുന്ന സമയത്ത് നമ്മെ നിയോഗിക്കുമെന്നും ഓർക്കുക. - (R 1756:5) സദൃ.3:35; ; എബ്രാ.10:30-31.

ഫെബ്രുവരി 7

സ്നേഹം കൂട്ടുകാരനു ദോഷം പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല; ആകയാൽ സ്നേഹം ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ നിവൃത്തിതന്നെ - റോമ. 13 : 10

പുതിയ ഉടമ്പടി അനുശാസിക്കുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ ബലി - അലിവിന്റെയും ദയയുടെയും സന്മനസ്സിന്റെയും - പ്രമാണത്തോടു ഹൃദയം കൊണ്ടു പൊരുത്തപ്പെടാത്തവർ ഒരർത്ഥത്തിലും ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാരും ക്രിസ്തുവിന്റെ കൂട്ടവകാശികളുമാണെന്നതിന് തെളിവില്ല. സഹോദരവർഗ്ഗത്തോടു നമുക്കു ഹൃദയപൂർവ്വമായ സ്നേഹമില്ലെങ്കിൽ, സകലമനുഷ്യരോടും തിര്യക്കുകളോടുപോലും ശാന്തരും ഉപകാരികളും ആയിരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഏതൽക്കാല പരിതസ്ഥിതികളിൽ ബലിയുടെ പാതയിൽ നടക്കുവാൻ പ്രേരകമായ ആത്മാവു പ്രാപിപ്പാൻ നമുക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നാണർത്ഥം. ഏതവസരത്തിലും ദുരഭിമാനത്തിന്റെയും അഹന്തയുടെയും ശക്തി, ബലിയുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നമ്മെ വ്യതിചലിപ്പിക്കുകയും നമ്മുടെ നിയന്ത്രണം സ്വാർത്ഥത കൈയടക്കുകയും ചെയ്യാം. അത് എപ്പോൾ എന്ന പ്രശ്നമേ അവശേഷിക്കുന്നുള്ളു. - (R 2330:2)
1.യോഹ.2:15-16; 1കൊരി.13:4-7

ഫെബ്രുവരി 8

അല്പവിശ്വാസിയേ, നീ എന്തിനു സംശയിച്ചു? - മത്താ. 14 : 31

അവിശ്വാസത്തെ കീഴടക്കുവാനും വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും നാം എന്തു ചെയ്യണം? അപ്പൊസ്തൊലന്മാരെപ്പോലെ "കർത്താവേ, ഞങ്ങൾക്കു വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരണമേ" എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നാണ് മറുപടി. പിന്നീട് ഈ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ചേരും വിധം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് ഓരോരുത്തരും ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ വിത്തുപാകണം. അതിന് ഒന്നാമതായി, തിരുവെഴുത്തിലെ ദിവ്യവാഗ്ദാനങ്ങൾ നിരന്തരം പരിചയിക്കുകയും അതുവഴി നമ്മുടെ സ്മൃതിപഥത്തിനു നവചൈതന്യം പകരുകയും ചെയ്യുക. രണ്ടാമതായി, കർത്താവുമായി ഉടമ്പടിയിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കെ ഈ വാഗ്ദാനങ്ങൾ തനിക്കുള്ളതാണെന്ന് ഓർക്കുകയും ഹൃദയത്തിലും അധരങ്ങളാലും പ്രാർത്ഥനയിൽ കർത്തൃസമക്ഷം നന്ദിപൂർവ്വം ഇവയെ അവകാശപ്പെട്ടുകൊള്ളുകയും ചെയ്യണം. സ്വന്തം നിരൂപണങ്ങളിലും സഹവിശ്വാസികളുടെ സദസ്സിലും ദൈവവിഷയകമായ സംഭാഷണങ്ങളിലും അവൻ അവയിലുളള അവകാശബോധം പ്രകടമാക്കണം. - (R 2642:6)
1.പത്രൊ.1:5-7; എബ്രാ.11:6.

ഫെബ്രുവരി ൯

എൻമനമേ, നീ വീണ്ടും സ്വസ്ഥമായിരിക്ക; യഹോവ നിനക്ക് ഉപകാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. - സങ്കീ. 116 : 7

നാം ശീലിക്കുന്ന വിചാരശൈലിക്കു നമ്മുടെ അദ്ധ്യാത്മികമായ പുരോഗതി യോടും അധോഗതിയോടും വളരെ അടുത്ത ബന്ധമുണ്ട്. അത് നമ്മുടെ ആത്മീ യാവസ്ഥയുടെ ചൂണ്ടുപലകയുമാണ്. സദ്വിചാരശൈലി പരിശീലിക്കുന്നതിന് നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. മനസ്സ് സ്വസ്ഥമായിരിക്കുമ്പോൾ അതിനു സ്വാഭാവി കമായും വീണ്ടുകിട്ടുന്ന സാധാരണനിലയേതോ അതാണ് “വിചാരശൈലി” എന്ന തിനർത്ഥം. ജീവിതസംബന്ധമായ സജീവകൃത്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മാനസികശക്തികൾ മുഴുവൻ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ സ്വാഭാവികമായും നാം കേന്ദ്രീകരിക്കും എന്തെന്നാൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കാതെ കേവലം യാന്ത്രിക മായി ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഒരു പ്രവൃത്തിയും തൃപ്തികരമായി നിർവ്വഹിക്കാൻ കഴിയു കയില്ല. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭത്തിലും സ്വഭാവത്തിന്റെ ഭാഗമായി ത്തീർന്ന ഈ ക്രിസ്തീയത്വം നമ്മെ അബോധപൂർവ്വം നയിച്ചുകൊള്ളും. എന്നാൽ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെയും ചിന്താകുലതയുടെയും പിരിമുറുക്കത്തിനു തെല്ലിട അയവു വരുന്നതോടെ സ്വഭാവത്തിൽ വേരൂന്നിപ്പോയ വിചാരശൈലി വടക്കുനോക്കി യുടെ സൂചി ധ്രുവത്തിലേക്കെന്നപോലെ ക്ഷണം ദൈവത്തിലുളള അതിന്റെ വിശ്രാമത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരും. - (R 1885:5) സങ്കീ.4:8;119:165

ഫെബ്രുവരി 10

വാക്കിലും നടപ്പിലും സ്നേഹത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും നിർമ്മലതയിലും വിശ്വാസികൾക്കു മാതൃകയായിരിക്ക - 1 തിമൊ. 4 : 12

അനുകരണയോഗ്യമായ ഒരു മാതൃകയായിരിക്കാൻ ഓരോ ക്രൈസ്തവനും കഠിനമായ യത്നം ചെയ്യണം. പ്രതിദിനജീവിതത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പകർപ്പാ കാൻ തന്നെ. പൂർണ്ണതയുടെയും വിശുദ്ധിയുടെയും ആത്യന്തിക തേജസ്സിന്റെയും മാതൃക ഈ ആയുസ്സിൽ നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നല്ല. അപ്രകാരമൊരു മാതൃക നമ്മുടെ കർത്താവിൽ മാത്രമേ ദർശിക്കാൻ കഴിയൂ. എന്റെ അഥവാ ഞങ്ങളുടെ അനുകാരികൾ ആകുക എന്നു പൗലോസ് പറയുന്നത് ഒരു വിധത്തിലും ഈ അർത്ഥത്തിലല്ല. “ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുകാരി ആയിരിക്കുന്ന പ്രകാരം നിങ്ങൾ എന്റെ അനുകാരികൾ ആകുവിൻ”. (1.കൊരി. 11:1) എന്നാണു പറഞ്ഞത്. പൂർണ്ണതയിലെത്താനുള്ള തീവ്രയജ്ഞത്തിന്റെ മഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നു അവൻ. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിൽ മാത്രം ദൃശ്യമായ ആത്യന്തികപരിപൂർണതയുടെ ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നില്ല അവൻ. ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിക്കാനും അവന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറ്റാനുമുള്ള ശ്രമത്തിൽ അവൻ പ്രകടിപ്പിച്ച തീക്ഷ്ണതയും സ്ഥിരോത്സാ ഹവും ആണ് നാം അനുകരിക്കേണ്ടത്. - (R 1886:1) മത്താ.5:16.

ഫെബ്രുവരി 11

എന്റെ നിമിത്തം നിങ്ങളെ പഴിക്കയും ഉപദ്രവിക്കയും നിങ്ങളെക്കൊണ്ട് എല്ലാ തിന്മകളും കളവായി പറകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതാകകൊണ്ടു സന്തോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ; നിങ്ങൾക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകന്മാരെയും അവർ അങ്ങനെതന്നെ ഉപദ്രവിച്ചുവല്ലോ - മത്താ. 5 : 11, 12

എതിർപ്പും പീഡകളും ദൈവസേവയുടെ അവിഭാജ്യഘടകമാണ്. അവയെ നാം ശാന്തതയോടും ന്യായബോധത്തോടും അഭിമുഖീകരിക്കണം. ഇവ ലക്ഷ്യം നേടുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടുകഴിയുമ്പോൾ മനഃപൂർവ്വം എതിർക്കുന്നവനെ മതിയായ മുന്നറിയിപ്പു നൽകിക്കൊണ്ട് അവന്റെ വഴിക്കു വിടുകയും, രക്ഷാസന്ദേശവുമായി നാം മറ്റുള്ളവരിലേക്കു തിരിയുകയും ചെയ്യണം. നമ്മുടെ കർത്താവിനു നേരിട്ട എതിർപ്പുകളിലും അവൻ അവയെ അഭിമുഖീകരിച്ച വിധത്തിലും അവനെപ്പോലെ പരീക്ഷിതരായ നമുക്കു പഠിക്കുവാൻ വിലപ്പെട്ടപലപാഠങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.- (R 1736:6) ഫിലി.1:29-30;1.കൊരി4:11-13; റോമ.8:17-18.

ഫെബ്രുവരി 12

നിങ്ങൾ ഒന്നിലും കുറവില്ലാതെ തികഞ്ഞവരും സമ്പൂർണ്ണരും ആകേണ്ടതിനു സ്ഥിരത(സഹിഷ്ണുത)യ്ക്കു തികഞ്ഞ പ്രവൃത്തി ഉണ്ടാകട്ടെ. - യാക്കോ. 1 : 4

സഹിഷ്ണുത എന്ന ഗുണവിശേഷം കൂടാതെ പുരോഗതിയുടെ പാതയിൽ ഒരു ചുവടുപോലും വയ്ക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. മറ്റൊരു ഗുണവും ഇതിലുപരി ക്രിസ്തീയ സ്വഭാവത്തെ അണിയിച്ചൊരുക്കുകയോ ലോകമനസ്സാക്ഷിയുടെ അംഗീകാരം നേടുകയോ, സർവ്വകൃപാലുവായ ദൈവത്തിനു മഹത്ത്വം വരുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. സത്യമാണ് സഹിഷ്ണുത നമുക്ക് ഉപദേശിച്ചുതരുന്നത്. മാനുഷികമായ അപൂർണ്ണതകളുടെയും ദൗർബല്യങ്ങളുടെയും വേലിയേറ്റത്തിനെതിരെ പിടിച്ചുനിൽക്കുകയും ദിവ്യസാദൃശ്യം വീണ്ടെടുക്കാൻ കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ദീർഘക്ഷമയും സൗമ്യതയുമാണ് ഇത്. ഇതു ക്ഷിപ്രകോപിയല്ല. കരുണയിൽ സമ്പന്നമാണ്. സത്യത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും വഴി അത് അതിവേഗം കണ്ടെത്തുകയും അതിൽ ഉത്സാഹപൂർവ്വം നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വന്തം അപൂർണ്ണതകളെ സംബന്ധിച്ച് അതു ബോധവത്താണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ അപൂർണ്ണതകളിലും പോരായ്മകളിലും അത് സഹതപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. - (R 3090:2) റോമ.5:3-4; എബ്രാ.10:35-36.

ഫെബ്രുവരി 13

സ്നേഹം ദോഷം വിചാരിക്കുന്നില്ല - 1 കൊരി. 13 : 5

"ദുസ്സംശയങ്ങളെ" സംബന്ധിച്ചു കർത്താവിന്റെ നിയോഗം അവ ഗണിക്കുന്നവൻ മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും വിവേകപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചാലും സ്വയം പിടിപെടുന്നതിനുള്ള കെണി ഒരുക്കുകയായിരിക്കും. സമസൃഷ്ടങ്ങളുടെ നേർക്കു സംശയവും അവിശ്വാസവും വച്ചു പുലർത്തുന്നവൻ ദൈവത്തെ അവിശ്വസിക്കുക എന്ന സ്ഥിതിയിലേക്കുള്ള ദൂരം പകുതി പിന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. കയ്പിന്റെയും വെറുപ്പിന്റെയും ആത്മാവ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവായ സ്നേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനോടു നിരന്തരപോരാട്ടത്തിലാണ്. രണ്ടിലൊന്ന് ഒടുവിൽ വിജയിക്കും. ദുരാത്മാവിൽ നിന്നും നാം മോചിതരാകണം. അല്ലാത്തപക്ഷം അതു ക്രിസ്ത്യാനിയെ മലിനമാക്കും, അവനെ ദുഷ്ടന്മാരുടെ അവസ്ഥയിലെത്തിക്കും. മറിച്ച് ഒരു "ജേതാവിനെ"ഷോലെ പുതിയ പ്രകൃതി ദോഷാരോപണവാസനയെ കീഴടക്കുന്ന പക്ഷം ഈ ആയുസ്സിലെ ക്ലേശങ്ങൾക്കും പ്രതിബന്ധങ്ങൾക്കും എതിരായ പോരാട്ടം പകുതി വിജയിച്ചു എന്നുപറയാം. - (R 3594:2) - 1 കൊരി.13:1-7; റോമ.13:10.

ഫെബ്രുവരി 14

നിന്റെ വാക്കുകളാൽ നീ നീതീകരിക്കപ്പെടുകയും നിന്റെ വാക്കുകളാൽ കുറ്റം വിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും - മത്താ. 12 : 37

നമ്മുടെ ഏതു വാക്കിനെയും ഹൃദയത്തിന്റെ ചൂണ്ടുപലകയായി കർത്താവു കണക്കാക്കുന്നു. നമ്മുടെ വാക്കുകൾ മത്സരബുദ്ധിയും അഭക്തിയും നിറഞ്ഞതും നിർദ്ദയവും കാര്യഗൗരവമില്ലാത്തതും നന്ദികെട്ടതും മലിനവുമാണെങ്കിൽ "ഹൃദയത്തിന്റെ നിറവിൽ നിന്നു വായ് സംസാരിക്കുന്നു" എന്ന പ്രമാണപ്രകാരം നമ്മുടെ ഹൃദയം ആ വാക്കുകൾക്കനുസരണമായി വിധിക്കപ്പെടുന്നു. അപൂർണ്ണരെന്ന നിലയ്ക്കു വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും എപ്പോഴും പൂർണ്ണത പുലർത്താൻ നമുക്കു കഴിഞ്ഞെന്നു വരികയില്ല. കഴിവിന്റെ പരമാവധി ശ്രമിച്ചാലും ചിലപ്പോൾ പ്രവൃത്തിയിലെന്നപോലെ വാക്കിലും നമുക്കു വീഴ്ച നേരിടാം. എന്നിരുന്നാലും അക്ഷീണയത്നത്തിലൂടെ നമ്മുടെ വാക്കുകളുടെയും വഴികളുടെയും മേൽ സമ്പൂർണ്ണനിയന്ത്രണം എന്നതായിരിക്കണം നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം -(R 1938:1) സങ്കീ.17:3-5;19:14

ഫെബ്രുവരി 15

ആരെങ്കിലും അവന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവനിൽ ദൈവ സ്നേഹം വാസ്തവമായി തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു - **1 യോഹ. 2 : 5**

അനുസരണമാണ് പരിശോധനയുടെ ഉരകല്ല്. കർത്താവിന്റെ വചനം പാലിക്കുന്നതിനാനുപാതികമായിട്ടാണ് ദൈവസ്നേഹം നമ്മിൽ പൂർണ്ണമാകുന്നത്. നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സ് അഥവാ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അഥവാ ദൈവാത്മാവ് പ്രാപിച്ചുവെങ്കിൽ അതിന്റെ ഫലം നമ്മുടെ കഴിവനുസരിച്ച് ദൈവഹിതം ഇച്ഛിക്കയും പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ക എന്നതായിരിക്കും. വർഷങ്ങൾ പിന്നിടുന്തോറും ഈ കഴിവു വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കണം. രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ച് പുതിയ പുനരുത്ഥാനശരീരം പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെടുംവരെ പൂർണ്ണരാക്കപ്പെടുമെന്ന പ്രതീക്ഷയ്ക്ക് വകയില്ലെങ്കിലും കർത്താവുമായി നിരന്തരം കൂട്ടായ്മയിലിരിക്കേണ്ടതിന് മനസ്സുകൊണ്ട് അവനുമായി അടുത്ത സമ്പർക്കം പുലർത്തിക്കൊള്ളണം. (1 യോഹ. 1:7) - (R 2236:5) **സദൃ.4:4-6; സങ്കീ.51:10.**

ഫെബ്രുവരി 16

ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ആക്ഷേപം വരാതിരിക്കേണ്ടതിന് ഞങ്ങൾ ഒന്നിലും ഇടർച്ചയ്ക്കു ഹേതുകൊടുക്കാതെ ... മാനാപമാനങ്ങളും ദുഷ്കീർത്തി സത്കീർത്തികളും അനുഭവിച്ചും ചതിയന്മാർ എന്നിട്ടും സത്യവാന്മാർ –

2 കൊരി. 6 : 3, 8

കർത്തവ്യനിർവ്വഹണത്തിൽ നമ്മുടെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി യത്നിക്കുകയും ഗണ്യമായ അളവിൽ കർത്തൃകൃപയും അനുഗ്രഹവും നമ്മുടെമേലും നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെമേലും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അളവിൽ പെട്ടെന്നു പ്രയാസങ്ങൾ രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നു. നിർഭാഗ്യങ്ങൾ കടന്നുവരുന്നു, ഇരുളിന്റെ ശക്തികൾ വിജയം വരിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. ഒരു സമയത്തേക്കു സഹജീവികളുടെ വിലയിരുത്തലിൽ നാം കുറ്റവാളികളെന്നും ദൈവത്താൽപോലും കൈവിടപ്പെട്ടവരെന്നും തോന്നിയേക്കാം. ഇങ്ങനെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ നിശ്ചയമായും നമുക്കാവശ്യമാണ്. എന്തെന്നാൽ "വെളിച്ചത്തിൽ തനിച്ചു യാത്ര ചെയ്യുന്നതിലും, ഇരുളിൽ ദൈവത്തോടൊരുമിച്ചു നടക്കാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു" എന്നും നാം പാടുമെങ്കിലും കർത്താവിന്റെ കൈകളിൽ പിടിച്ചുകൊള്ളുകയും കൂരിരുട്ടിന്റെ നാഴികയിലും ദൈവവിചാരണയിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കയും ചെയ്യുമാറുള്ള ഉറപ്പും ധൈര്യവും വളർത്തിയെടുക്കാൻ ഉപകരിക്കുന്ന അഗ്നിപരിശോധനകൾ ഉണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇതു പൊള്ളയായ ഒരു വമ്പു മാത്രമായിരിക്കും. - (R 2886:3) **റോമ.14:12,13; 1കൊരി.10:32-33.**

ഫെബ്രുവരി 17

എന്റെ നുകം ഏറ്റുകൊൾവിൻ .... എന്തെന്നാൽ എന്റെ നുകം മൃദുവും എന്റെ ചുമടു ലഘുവും ആകുന്നു. - മത്താ. 11 : 29, 30

ഈ നുകം ഏറ്റുകൊള്ളുന്നവർക്കു സകലവും നന്മയ്ക്കായികൂടി വ്യാപരിക്കുന്നു എന്ന് തിരുവെഴുത്തിൽനിന്നുള്ള ഉറപ്പുണ്ട്. നുകത്തോടു ബന്ധിക്കുന്ന ഭാരം ഏറുന്നതനുസരിച്ച് അനുഗ്രഹങ്ങളും പ്രതിഫലങ്ങളും ഏറിയിരിക്കും. ഇക്കാലത്തെ അനുഭവങ്ങൾ എത്ര തീവ്രമാകുന്നുവോ അത്രയ്ക്കു ഭാവിയും തേജസ്സേറിയതായിരിക്കും. സ്വഭാവവും അതിനനുസരിച്ചു മഹത്തരമായിത്തീരും. രാജ്യത്തിന് യോഗ്യന്മാരാകുമാറ് അവർ ചെത്തിവെടിപ്പാക്കപ്പെട്ടവരും മരുക്കം പ്രാപിച്ചവരും എന്ന ഉറപ്പ് ഏറിയിരിക്കയും ചെയ്യും. ഈ നിലയിൽ നിന്നു നോക്കുമ്പോൾ നുകം നമുക്ക് ഉപകരമായിത്തീരുന്നതിനാൽ ഏതു ഭാരവും ലഘുവും അനായാസവുമായിത്തീരുന്നു. കൂടാതെ നുകം വഹിക്കുന്നതിൽ കർത്താവുകൂടി നമ്മോടൊപ്പമുള്ളതിനാൽ ഇതു തികച്ചും ഭാരരഹിതമായിത്തീരുന്നു. - (R 2625:5) 2കൊരി.6:14; ഗലാ.6:14; 1യോഹ.5:3.

ഫെബ്രുവരി 18

നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും കൂടെ നിങ്ങൾ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നറിയേണ്ടതിന് നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കയാകുന്നു. - ആവ. 13 : 4

പൂർണ്ണാത്മാവോടും പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കുകയും "കർത്താവേ, എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, നിന്റെ ഇഷ്ടം തന്നെ നടക്കുമാറാകട്ടെ" എന്നു പറയുവാൻ പ്രാപ്തരാകുകയും ചെയ്യുമാറ് ദൈവകൃപയാൽ ഹൃദയത്തിൽ കർത്താവിനെപ്പോലെ ആകുന്നവർക്കു മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് രാജ്യം. ഈ പൂർണ്ണവിധേയത്വം ഒഴികെ മറ്റൊരു നിലയ്ക്കും നമ്മെ രാജ്യത്തിനു യോഗ്യരാക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. കാരണം, മറ്റൊരവസ്ഥയും പൂർണ്ണവിധേയത്വത്തെയും പൂർണ്ണമായ ദൈവസ്നേഹത്തെയും കാണിക്കുന്നില്ല. "കണ്ണുകണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും ചെവി കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും ഒരു മനുഷ്യന്റെയും ഹൃദയത്തിൽ തോന്നീട്ടില്ലാത്തതു"മായ സ്വർഗ്ഗീയാനുഗ്രഹങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ പരമാവധി തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കായി അവൻ കരുതിവച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത നാം മറക്കരുത്. - (R 2258:2) മത്താ.22:37-40; 1കൊരി.2:9-10

ഫെബ്രുവരി ൧൭

ശുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് എല്ലാം ശുദ്ധം തന്നെ; എന്തെന്നാൽ മലിനന്മാർക്കും അവിശ്വാസികൾക്കും ഒന്നും ശുദ്ധമല്ല; അവരുടെ ചിത്തവും മനസ്സാക്ഷിയും മലിനമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു, അവർ ദൈവത്തെ അറിയുന്നു എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിലും പ്രവൃത്തികളാൽ അവനെ നിഷേധിക്കുന്നു. അവർ അറയ്ക്കത്തക്കവരും അനുസരണം കെട്ടവരും യാതൊരു നല്ല കാര്യത്തിനും കൊള്ളരുതാത്തവരുമാകുന്നു - **തീത്തോ. 1 : 15,16**

കർത്താവിന്റെ മുഴുവൻ ജനങ്ങളും നിർമ്മലമായ മനസ്സും ഹൃദയവും ഉള്ളവരായിരുന്നാൽ മാത്രം പോരാ, പ്രത്യുത കർത്തൃവചനത്തോട് പൂർണ്ണമായി പൊരുത്തപ്പെടുമാറ് മനസ്സാക്ഷി ആർദ്രമായിരിക്കുകയും വേണം എന്നത് എത്ര ഗൗരവാവഹമാണ്. ദൈവം നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രമാണമെന്ന മാനദണ്ഡംകൊണ്ടു നമ്മെത്തന്നെ വിട്ടുവീഴ്ച കൂടാതെയും കൂടെക്കൂടെയും വിലയിരുത്തുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമേ ഈ അവസ്ഥ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയൂ.കഴിയണം ഗർവ്വും ദുരാശകളും മുളയിലേ കണ്ടറിഞ്ഞീടുവാനും ചപലമാം ചിത്തമടക്കുവാനുമെരിയും തീനാളം കെടുത്തുവാനും.- (R2516:6) **യാക്കോ.2:19-20;,24-26**

ഫെബ്രുവരി ൨൦

ഒരുവൻ തന്റെ നാവിനു കടിഞ്ഞാണിടാതെ തന്റെ ഹൃദയത്തെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടു താൻ ഭക്തനെന്നു നിരൂപിച്ചാൽ അവന്റെ ഭക്തി വ്യർത്ഥമത്രേ - **യാക്കോ. 1 : 26**

നാവു ഹൃദയത്തിന്റെ സൂചികയായതുകൊണ്ടും "ഹൃദയത്തിന്റെ നിറവിൽ നിന്നല്ലോ വായ് സംസാരിക്കുന്നത്" എന്നതുകൊണ്ടും സ്വാർത്ഥതയോടും സ്പർദ്ധയോടും കൈയ്പായും അഹങ്കരിച്ചും അപവാദരൂപത്തിലും സംസാരിക്കുന്ന കടിഞ്ഞാണില്ലാത്ത നാവ്, ഇവയുടെ ഉറവിടമായ ഹൃദയം മലിനവും ശുദ്ധീകരണമില്ലാത്തതും പരിതാപകരമാം വിധം ക്രിസ്തുവിൻആത്മാവില്ലാത്തതുമെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഹൃദയം മതബോധത്തിൽ എത്രത്തോളം വളർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇക്കാര്യത്തിൽ വെറും പൊള്ളയാണ്. അതു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. രക്ഷിക്കപ്പെടാവുന്ന നിലയിലുമല്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ നല്ല വൈദ്യൻ ആത്മീയ വിഷബാധയ്ക്കു പ്രത്യൗഷധം വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിധിപ്രകാരം ഉപയോഗിക്കുമെങ്കിൽ അവ കയ്പുള്ള ഹൃദയത്തെ മധുരിപ്പിക്കും. - (R 2517:2) **മത്താ.5:8; യാക്കോ.3:5-8**

ഫെബ്രുവരി 21

നീ എന്റെ പാറയും എന്റെ കോട്ടയുമല്ലോ. നിന്റെ നാമം നിമിത്തം എന്നെ നടത്തി പാലിക്കേണമേ - സങ്കീ. 31: 3

കർത്താവു നമുക്കു ചില പാഠങ്ങളും അനുഭവങ്ങളും പ്രശാന്തവും സ്വസ്ഥവുമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നൽകിയശേഷം അവന്റെ പ്രവർത്തനക്രമത്തിനു മാറ്റം സംഭവിക്കാം. അവന്റെ ദിവ്യവിചാരണ നിലവിലിരുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷങ്ങളെയാകെ തകിടം മറിച്ചുകൊണ്ടു തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ മറ്റൊരു സാഹചര്യത്തിലേക്കും അവസ്ഥയിലേക്കും നമ്മെ നയിച്ചെന്നു വരാം. സത്യയിസ്രായേലിനു പിറുപിറുക്കാനോ പരാതിക്കോ അഭീഷ്ടപ്രകടനത്തിനുപോലുമോ അവകാശമില്ല. മാർഗ്ഗദർശനത്തിനായി കർത്താവിങ്കലേക്കു നോക്കുകയേ വേണ്ടൂ. ദിവ്യവിചാരണയെ വിവേചിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ പൂർവ്വാധികം വരണ്ടതും നീരസജനകവുമായ മരുഭൂമിയുടെ അവസ്ഥകളിലും ചോദ്യംചെയ്യാതെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പാട്ടുകളോടെ അവന്റെ വഴികളിൽ പ്രയാണം തുടരണം. - (R 3060:6) സങ്കീ.61:1-3;5:8.

ഫെബ്രുവരി 22

നിങ്ങളുടെ നടപ്പ് ദ്രവ്യാഗ്രഹമില്ലാത്തതായിരിക്കട്ടെ; ഉള്ളതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുവിൻ - എബ്രാ. 13 : 5

തൻകാര്യപരമായ പ്രാർത്ഥന ചെലവേറിയതാണ്. ചിലർ സമ്പത്തുനേടുകയും സത്യവും അതിനുവേണ്ടി സേവനമനുഷ്ഠിക്കാനുള്ള അവസരവും അർഹതയും നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലർ ആരോഗ്യം കൈവരിക്കയും അതോടൊപ്പം ഒട്ടും ലഘുവല്ലാത്ത മറ്റു പരീക്ഷകളെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റുചിലർക്കാകട്ടെ തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടജനങ്ങളെ മരണവക്ത്രത്തിൽ നിന്നുതന്നെ വീണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഇതാകട്ടെ പിന്നീട് തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന ഫലിക്കാതെ പോയില്ലല്ലോ എന്നു പശ്ചാത്തപിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമായിരിക്കും. കുറെക്കൂടി ശരിയായി പറഞ്ഞാൽ കർത്താവിന്റെ ജ്ഞാനവും വിചാരണയും വിശ്വാസപൂർവ്വം പരാതികൂടാതെ, അതൃപ്തികൂടാതെ സ്വീകരിച്ചില്ലല്ലോ എന്നു കുണ്ഠിതപ്പെടുവാൻ മാത്രമായിരിക്കും. ആത്മീയയിസ്രായേൽ തങ്ങൾക്കു പ്രാപ്യമായതെല്ലാം ദൈവദാനമെന്നെണ്ണി നന്ദിയോടെ ബുദ്ധിപൂർവ്വം കൈകാര്യം ചെയ്യണം. അവരുടെ യാചനകളോരോന്നും ക്ഷമാപൂർവ്വമായ സഹിഷ്ണുതയോടും ഹൃദയസംതൃപ്തിയോടും ആദ്ധ്യാത്മികനന്മകൾക്കു വേണ്ടിയായിരിക്കണം. - (R 3061:3) മത്താ.6:78; ഫിലി.4:6-7.

ഫെബ്രുവരി 23

ഞാൻ നിന്നെ ഉപദേശിച്ചു നടക്കേണ്ടുന്ന വഴി നിനക്കു കാണിച്ചുതരും; ഞാൻ നിന്റെമേൽ ദൃഷ്ടിവച്ചു നിനക്ക് ആലോചന പറഞ്ഞുതരും - സങ്കീ. 32 : 8

ആത്മീയ യിസ്രായേൽ ഗ്രഹിക്കേണ്ട മുഖ്യപാഠങ്ങളിൽ ഒന്ന് ജീവിതത്തിലെ ഏതു തുറയിലും മാർഗ്ഗദർശനത്തിനായി കർത്താവിങ്കലേക്കു നോക്കുക എന്നതാണ്. കർത്തൃഹിതം ആരായാതെ ലൗകികമായാലും ആത്മീയമായാലും ഒരു വിഷത്തിലും പ്രവേശിക്കരുത്. നാം കനാനിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിലാണ്. വാഗ്ദത്തങ്ങളെ അവകാശപ്പെടുത്തും മുമ്പ് നാം തരണം ചെയ്യേണ്ട പല അനുഭവങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു നാം അറിയുന്നു. പിറുപിറുപ്പുകൂടാതെ സന്തോഷപൂർവ്വം കർത്താവിന്റെ വഴികളെ ക്ഷണത്തിൽ അനുസരിക്കുക എന്നതാണ് നാം ഉൾക്കൊള്ളേണ്ട പാഠം. മുൻപാഠങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചു കഴിഞ്ഞവർക്കേ ഇതു സാധിക്കൂ. സർവ്വോപരി കർത്താവിന്റെ ശക്തിയിലും നന്മയിലും വിശ്വസ്തതയിലുമുള്ള ഉറപ്പിന്റെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും പാഠം ഗ്രഹിച്ചവർക്കുതന്നെ - (R 3061:1, 3062:1) സങ്കീ.73:23-24;143:10.

ഫെബ്രുവരി 24

ജഡത്താലുള്ള ബലഹീനത നിമിത്തം ന്യായപ്രമാണത്തിനു കഴിയാത്തതിനെ സാധിപ്പാൻ ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ പാപജഡത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലും പാപം നിമിത്തവും അയച്ചു. പാപത്തിനു ജഡത്തിൽ ശിക്ഷ വിധിച്ചു. ജഡത്തെയല്ല ആത്മാവിനെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്ന നമ്മിൽ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ നീതി നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിനു തന്നെ - റോമ. 8 : 3,4

ഈ ഉറപ്പുകളിൽ എത്ര ആശ്വാസം, എത്ര സാന്ത്വനം! സത്യമായും എത്ര വിസ്മയജനകമായ ജീവന്റെ മൊഴികൾ! അവ നമ്മിൽ പ്രത്യാശ വളർത്തുന്നു. ജഡത്തിന്റെ നിശ്ശേഷപരിപൂർണ്ണതയ്ക്കുപകരം ആന്തരപരിപൂർണ്ണതയാണ് ദൈവം നോക്കുന്നതെങ്കിൽ അവൻ നമുക്കായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന പൂർണ്ണതയുടെ പടി പ്രാപിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന പ്രതീക്ഷയ്ക്കു നമുക്കു വകയുണ്ട്. നമ്മുടെ മർത്യശരീരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആത്മാവിന്റെ നിയോഗങ്ങൾക്കൊത്തവണ്ണം നടപ്പാൻ കഴിയാതെ പോയാലും ആത്മപ്രകാരം നടപ്പാൻ നമുക്കു കഴിയും. മനസ്സുകൊണ്ട് ആത്മാവിനൊത്തവണ്ണം നടക്കാനും നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ തികച്ചും ശുദ്ധമായിരിക്കാനും കഴിയും. അന്തർഗതങ്ങളുടെ ഈ അവികലതയാണ് നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവ് ഇച്ഛിക്കുന്നത് - (R 3060:1) എബ്രാ.7:19; അപ്പൊ.13:38-39.

ഫെബ്രുവരി 25

മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടുമാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ വായിൽ കൂടി വരുന്ന സകലവചനം കൊണ്ടും ജീവിക്കുന്നു.- മത്താ. 4 : 4

ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം തുടങ്ങി ഒരുവന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള വസ്തുക്കളുടെ ബാഹുല്യമല്ല അവന്റെ ജീവനാധാരം. സമ്പൂർണ്ണവും സമൃദ്ധവും സമുന്നതവുമായ അർത്ഥത്തിൽ ദൈവഹിതത്തോടുള്ള സമ്പൂർണ്ണവിധേയത്വമാണ് ജീവനാധാരം. ദൈവത്തിന്റെ വായ് അരുളിച്ചെയ്യുന്ന ഓരോ വാക്കിലും ഏത് ഉദ്ബോധനത്തിലും ഏതു പ്രോത്സാഹനത്തിലും ഏതു വാഗ്ദത്തത്തിലും ശ്രദ്ധപതിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ അവന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശികളാകാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് ആവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട്, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും അദ്ധ്യേതാക്കളും എന്ന നിലയിൽ ഈ വാക്യത്തിലെ ആലോചനകൾ ഉത്തരോത്തരം ഓർമ്മയിൽ വയ്ക്കുകയും തദനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യാം. - (R 3058:5;R 3060:4) ആവ.8:1-3.

ഫെബ്രുവരി 26

കർത്താവിൽ എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിൻ; സന്തോഷിപ്പിൻ എന്നു ഞാൻ പിന്നെയും പറയുന്നു. - ഫിലി. 4 : 4

സന്തോഷമുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ എണ്ണം വളരെക്കുറയും. കർത്താവിലാണ് സന്തോഷമെങ്കിൽ ആ സന്തോഷം പരിമിതമായിരിക്കയും ചെയ്യും. ഇത് ഒരു പൊട്ടിച്ചിരിയോ മറിച്ചോ ആകണമെന്നില്ല. ഭാവശാന്തതയുടെയും, സമാധാനത്തിന്റെയും ആത്മാനന്ദത്തിന്റെയും അനുഭൂതിയാണത്. ചിലർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ശബ്ദകോലാഹലരൂപമാകണമെന്നില്ല. കർത്താവിനോടു വളരെ അടുത്തു ജീവിക്കുന്നവർക്കും അവനുമായി നിരന്തരം ഏകീഭാവം അനുഭവപ്പെടുന്നവർക്കും, അവന്റെ ചിറകിൻ കീഴിൽ തങ്ങൾ സുരക്ഷിതരെന്നും അവന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ സുനിശ്ചിതമെന്നും ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന നിലയിൽ എല്ലാം തങ്ങളുടെ ആത്യന്തികമായ നന്മയ്ക്കു കൂടിവ്യാപരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കും മാത്രമാണ്. എപ്പോഴും സന്തോഷിക്കാൻ കഴിയുന്നത്.- (R 3128:2)

1.പത്രൊ.4:12-16.

ഫെബ്രുവരി 27

നിങ്ങളുടെ സൗമ്യത സകലമനുഷ്യരും അറിയട്ടെ - ഫിലി. 4 : 5

ഇവിടെ സൗമ്യത എന്നു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഗ്രീക്കു പദത്തിന് ഔചിത്യം (മാന്യത) എന്നും നമ്മുടെ അവകാശങ്ങളെ നിഷ്ക്കർഷയായി ഹേമിക്കാതിരിക്കുക എന്നും ആശയമുള്ളതായി തോന്നുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിനോടൊത്ത് രാജ്യത്തിലായിരിക്കേണ്ടവർക്കെല്ലാം അവശ്യംവേണ്ട ഗുണങ്ങളാണ് കരുണയും വിട്ടുവീഴ്ചയും. നീതി നമ്മിൽനിന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഏതിനെ സംബന്ധിച്ചും കഴിവോളം വിശ്വസ്തതയും മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നും ന്യായമായി നമുക്ക് അവകാശപ്പെടാവുന്ന ഏതു കാര്യത്തിലും കരുണയും എന്നതായിരിക്കണം നമ്മുടെ പ്രമാണം. അങ്ങനെ നാം സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിനു മക്കളായിത്തീരും. എന്തെന്നാൽ അവൻ നന്ദികെട്ടവരോടുപോലും ദയാലുവും കൃപാലുവും ആണ്. - (R 3128:2) തീത്തൊ.3:1-5; യാക്കോ.3:16-18.

ഫെബ്രുവരി 28

ഒന്നിനെക്കുറിച്ചും വിചാരപ്പെടരുത്; എല്ലാറ്റിലും പ്രാർത്ഥനയാലും അപേക്ഷയാലും നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സ്തോത്രത്തോടുകൂടെ ദൈവത്തോട് അറിയിക്കയത്രേ വേണ്ടത് - ഫിലി. 4 : 6

നമുക്ക് ആവശ്യപ്പെട്ടവയെന്നു ദൈവം കാണുന്ന കാര്യങ്ങൾ നമ്മൾ യാചിക്കുകയോ, വാഗ്ദത്തങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവകാശപ്പെടുകയോ ചെയ്യാതെ എന്തുകൊണ്ട് ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നൊരു ചോദ്യമുദിക്കാം. അവന്റെ പ്രീതിക്കു നാം പാത്രമാകയും അതു നമുക്കു പ്രയോജനകരമാകയും ചെയ്യുന്നതിന്, മുന്നമേ ഒരുക്കപ്പെട്ട ഒരു ഹൃദയം നമുക്കുണ്ടാകേണ്ടതിനുതന്നെ. ഇത്രയുംനാളും ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ മേലുള്ള ദിവ്യപരിപാലനത്തെ നാം വേണ്ടത്ര വിലമതിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് നമുക്ക് നിശ്ചയമുണ്ട്. പ്രാർത്ഥനയുടെയും സ്തോത്രത്തിന്റെയും വേളയിൽപോലും കൃതജ്ഞതയ്ക്കു നാം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാരണങ്ങളിൽ പകുതിപോലും നാം തിരിച്ചറിയുന്നില്ല എന്ന് ഒടുവിൽ നാം മനസ്സിലാക്കും. നാം അറിയപ്പെട്ടതുപോലെ തന്നെ അറിയുമ്പോൾ അവയെപ്പറ്റി ഒന്നിനൊന്നു തെളിവായ ഉൾക്കാഴ്ച നമുക്കുണ്ടാകും. - (R 3128:6) മത്താ.6:25-34.

ഫെബ്രുവരി ൨൯

ദൈവം സ്നേഹം തന്നെ; സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിൽ വസിക്കുന്നു - 1 യോഹ. 4 : 16

നീതി, നിറഞ്ഞ അളവാണ്. സ്നേഹമാകട്ടെ നീതിയുടെ അളവുപാത്രം കുലുക്കി കീഴോട്ടമർത്തി മേൽപ്പോട്ടു കൂമ്പാരം കൂട്ടി കവിഞ്ഞൊഴുകുമാറാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അത് അവകാശമെന്ന നിലയിൽ ആവശ്യപ്പെടാവുന്നതോ, ലഭിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ പരാതിപ്പെടേണ്ടതോ അല്ല. പിന്നെയോ ഒരു അനുകൂല്യമെന്ന നിലയിൽ നന്ദിപൂർവ്വം സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതും ഉദാരമായി പ്രതികരിക്കപ്പെടേണ്ടതുമാണ്. അതിനെ വാഞ്ഛിക്കുന്ന ആരും ആദരവിന്റെയും അഭിനന്ദനത്തിന്റെയും അർത്ഥത്തിലാവണം അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടത്. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള സ്നേഹത്തിനു കൊടുക്കേണ്ടിവന്ന വില വളരെ വലുതാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള സ്നേഹം നേടുന്നതിനുള്ള ഒരേയൊരു വഴി സ്വഭാവമഹത്ത്വം തെളിയിക്കുകയാണ്. അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ടമതികളായവരിൽനിന്ന് ഇപ്രകാരമുള്ള സ്നേഹം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തും. - (R 3071:1) യോഹ.4:18-21;2:15-16.